

ne gå hånd i hånd med det, der jo også er en ambition, nemlig at barnløse par, der ønsker behandling, også kan få det, og at vi ikke pludselig skaber knaphed på sæd – for nu at være meget konkret.

Sådan tror jeg, at man kan finde andre spørgsmål i den her palet af svære etiske spørgsmål, hvor man som person og som parti og som regering i virkeligheden er i stand til at se tingene lidt fra begge sider, og så skal der jo træffes en beslutning. Det er også set i det lys, at jeg er glad for, at forslaget ser ud til at ramme rigtigt i forhold til det, der er den brede opfattelse i Folketinget.

Vi får nu forlænget nedfrysningstiden, og det betyder, at man med den teknologiske udvikling nu skaber en mulighed for, at barnløse par har mulighed for at få mere end et barn. I sin tid blev nedfrysningstiden jo ikke sat til 2 år af hensyn til at sikre mere end ét barn, men af hensyn til at sikre en ordentlig behandling, hvor man, hvis ikke det lykkedes i første forsøg, havde mulighed for at gøre flere forsøg.

Den teknologiske udvikling har så i mellemtiden gjort, at man inden for 2-års-fristen rent faktisk er i stand til at gennemføre mere end en graviditet succesfuldt. Det har rejst en diskussion, også en servicediskussion, i amterne om, hvad niveauet så skal være, hvor nogle amter har stået på en etbarnspolitik og nogle har skabt en to-barnspolitik. Jeg er glad for, at forslaget om at forlænge nedfrysningstiden til 5 år, således at disse par lidt mere planlagt kan forholde sig til at få mere end et barn, uden at ting går i stress, kan nyde fremme.

Jeg er også meget glad for, at det konkrete forslag om ikke forældreegnethed, men forældreuegnethed ser ud til i hvert fald at ramme sådan nogenlunde de synspunkter, som er repræsenteret i Folketinget. Det har været et svært spørgsmål, og vi har brugt mange timer og i virkeligheden måneder på at diskutere det.

Situationen er jo den, at kunstig befrugtning ikke er mere kunstig, end at det foregår ret hyppigt, og vi har altså et sted mellem 5 og 7 pct. børn, der fødes som følge af disse behandlinger. Vi er alle sammen drevet af ønsket om, at det kunstige skal komme så tæt på det naturlige som muligt. Og det ville være et bureaukrati, og det ville være uværdigt, hvis vi pludselig skulle indføre et positivt forældreegnedeskrav, sådan at 5, 6, 7 pct. af alle børnefødsler kun kunne finde sted, hvis forældrene på forhånd var godkendt til forældrerollen.

KI. 20.10

Over for det står det synspunkt, at det er skammeligt, at samfundet meget aktivt med den ene hånd hjælper børn på vej for så bagefter at konstatere, at disse børn er født til noget, der minder om en katastrofe, som man kunne have regnet ud på forhånd.

Her har vi efter gode drøftelser bredt partierne imellem fundet den løsning, hvor lægen nu får et lovgivningsmæssigt ansvar for at vurdere, ikke om forældrene er egnede, men om der er alarmklokker, der gør, at man må sige, at de er uegnede. Er man i tvivl, skal man konsultere de sociale myndigheder, og når man har truffet afgørelsen og sagt nej, hvis det er det, der er situationen, vil der være en ankeadgang.

Jeg er også glad for, at vi nu får lempet reglerne om ægdonation. Også det spørgsmål vil ordførerne jo kunne genkalde sig har været underkastet en diskussion fra mange forskellige indfaldsvinkler, men vi er nu landet på en model, som betyder, at vi fremmer kvindernes frie selvbestemmelsesret og dermed også forhåbentlig fjerner den knaphed på æg, som der rent faktisk er i det danske samfund.

Så i forhold til det lovforslag, som regeringen præsenterer her i dag, og hvor vi på en række centrale felter positivt siger, at her er der brug for at forandre retstilstanden, må jeg konstatere, at der er en god prognose for, at det også lader sig gøre.

Så har der været en stor debat om det element, som regeringen ikke har fundet anledning til at stille et forslag om ændret retstilstand på, nemlig spørgsmålet om lægers forbud mod medvirken ved kunstig befrugtning af enlige og lesbiske.

Til det må jeg bare sige, at jeg har følt, og regeringen har følt, for det er selvfølgelig en regeringsbeslutning, at det ville være forkert i forhold til den proces, vi har haft, hvor der jo partierne og ordførerne imellem har været en stor interesse i at diskutere det her felt, hvis det forhold, at regeringen ikke føler anledning til at foreslå ændringer, skulle afskære Folketinget fra at drøfte ændringer på et oplyst grundlag. Det er baggrunden for, at der er formuleret det notat, som er oversendt, og som jo meget klart beskriver dilemmaerne i den her diskussion.

Jeg imødeser nu med stor tryghed, at Folketinget, formentlig i Sundhedsudvalget, nu går i gang med at behandle det her lovforslag, og skal udtrykke det håb, at en god, solid behandling i Folketingets Sundhedsudvalg kan føre frem til,